Nr. 1. Poniedziałek 2. Stycznia 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 25 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 15. grudnia z. r. nadać kontrolorowi urzędu podatkowepo w Krakowie Augustowi **Hrdliczka** przy przeniesieniu go na własne żądanie w stan stałego spoczynku w uznaniu jego długoletnich, wiernych i znakomitych usług złoty krzyż zasługi z koroną.

J. Ex. minister sprawiedliwości mianował oficyała zakładu karnego we Lwowie Adolfa **Starka** adjunktem zakładu karnego dla mężczyzn w Wiśniczu.

Dnia 31. grudnia 1870 r. wyszedł i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt LX. dziennika ustaw paóstwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 142. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 20. grudnia 1870 względem wykonania cywilno sądowych wyroków królewsko bawarskich sądów i dokumentów wydanych w królestwie bawarskiem.

Nr. 143. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 22. grudnia 1870 względem kontroli kawy w powiecie na g nicy Vorarlbergu i w księ stwie Lichtenstein.

Z tym zeszytem rozesłano także kartę tytułową ostatniego rocznika Dziennika ustaw państwa i podwójny spis rzeczy. Jeden spis zawiera chronologiczny a drugi alfabetyczny wykaz ustaw i rozporządzeń wydanych w r. 1870 w 60 zeszytach.

Część nieurzędowa.

Lwów, dni 1. stycznia.

Niektóre dzienniki utrzymywały, że między sankcyonowaną niedawno ustawą o obronie krajowej dla Tyrolu i Vorarlbergu a istniejącemi ustawami państwa istnieje sprzeczność. „Wiener Abendpost“ mniema, że sam fakt sankcyonowania powyższej ustawy przez Najjaśniejszego Pana wykluczał już podobne przypuszczenie. Nadto jeszcze tylko pobieżny rzut oka na ustawy państwa mógł przekonać, że podobna obawa jest zupełnie płonną. „Wiener Abendpost“ w obszernym artykule wykazuje, że sprzeczność ta nie istnieje.

Trzeci artykuł bowiem wstępu do ustawy wojskowej z 5. grudnia 1868 r. (Dz. u. p. nr. 151) mówi wyraźnie:

„O organizacyi i użyciu mieszkańców Tyrolu i Vorarlbergu obowiązanych według niniejszej ustawy do służby wojskowej a niewcielonych w szeregi dla uzupełnienia pułków strzelców, tudzież o wypełnieniu służby wojskowej w samej milicyi krajowej wydane zostaną w drodze krajowego ustawodawstwa bliższe postanowienia.“

To samo postanowienie znajduje się także w §. 35 ustawy o milicyi krajowej z 13 maja 1869 r. (Dz. u. p. nr. 68).

Obie te ustawy państwa stawiają Tyrol i Vorarlberg w wyjątkowem położeniu, którego bliższe określenie podówczas nastąpić miało a obecnie już istotnie nastąpiło w drodze ustawodawstwa krajowego. Że wreszcie już przy układaniu ustawy o milicyi krajowej zamierzono co do Tyrolu i Vorarlbergu pozostawić szersze pole do działania ustawodawstwu krajowemu, wynika to już nawet bez uwzględnienia powyższego artykułu trzeciego z całej ustawy o milicyi krajowej, która pominąwszy ogólną normę w §. 35 nie wydała żadnych rozporządzeń dla obu tych krajów, jakkolwiek takowe były niezbędne wobec szczególnego położenia i odrębnych stosunków Tyrolu i Vorarlbergu.

Najsilniej przez dzienniki zaatakowany §. 4. sankcjonowanej właśnie tyrolskiej ustawy o obronie krajowej zamieszcza tylko dokładniejsze postanowienia o użyciu strzelców krajowych w granicach i poza granicami kraju, co według powyżej przytoczonego artykułu trzeciego należało do ustawodawstwa krajowego.

Ponieważ sejmy krajowe Tyrolu i Vorarlbergu użycie strzelców krajowych po za granicami kraju starały się zastosować do dawnych zwyczajów kraju, więc już rząd poprzedni polecił modyfikacyę §. 4. w ten sposób, iż połowa jedynie strzelców krajowych użytą być może po za granicami kraju tylko wyjątkowo na nadzwyczajne wezwanie cesarza.

Na tą modyfikacyę zgodził się sejm krajowy Vorarlbergu, podczas gdy sejm tyrolski upierał się przy pierwotnem brzmieniu ustawy, według której użycie strzelców krajowych po za granicami kraju zawisłem być miało od zezwolenia sejmu krajowego.

Cesarsko królewski rząd miał tedy przed sobą następującą alternatywę: Wypadało mu wnieść swe dawniejsze przedłożenie w sejmie krajowym Tyrolu bez nadziei, by takowe przyjętem zostało, albo przez przyjęcie ustawy w formie przez sejm tyrolski uchwalonej przeprowadzić wreszcie ostateczne uregulowanie milicyi krajowej w Tyrolu. Konieczność wybrania tego ostatniego środka była widoczną, gdyż w przeciwnym razie przedłużenie prowizorycznego stanu byłoby niejako ogłoszeniem permanencyi anarchicznego stanu, gdyż ustawa o obronie krajowej z r. 1864 według postanowień ustawy wojskowej pod niejednym względem zastosowaną być nie mogła nowa zaś ustawa nie mogła wejść w życie, gdyż brakło jej sankcyi najwyższej.

Jeżeli sumiennie rozważymy z jednej strony korzyści, odniesione przez siłę zbrojną państwa w jednej z najważniejszych jego części w skutek pozyskanej możliwości spieszniejszego i zupełnego zorganizowania tyrolskiej milicyi krajowej, a z drugiej strony złe skutki, któreby wyniknąć musiały z dalszego istnienia dzisiejszego stanu niepewnego — to przyznać będziemy musieli, że rząd kierował się w tej sprawie jasnemi motywami i do takiego postępowania jest uprawniony ze stanowiska ustaw państwa. Oczywiście z góry przytem postawić należy warunek, że publiczna krytyka nie odstępuje od istoty kwestyi i nie przypisuje jej niewłaściwego charakteru.

Taka czysto fachowa krytyka przyznać musi, że niezupełnie słusznem jest twierdzenie, iż Tyrol w skutek sankcjonowania ustawy o obronie krajowej znajduje się w obec innych krajów w korzystniejszem położeniu. Równocześnie bowiem sankcjonowaną została, uchwalona przez sejm tyrolski ustawa o pospolitem ruszeniu, którego nie znają inne królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa. A instytucya ta powiększy w razie wojny siły zbrojne monarchii w Tyrolu o 60000 ludzi po nad normalny stan siły zbrojnej w tej prowincyi.

Wspólny minister finansów baron Lonyay przybył dnia 28. grudnia do Florencyi dla załatwienia z włoskim ministrem finansów niektórych spraw, które pozostały w zawieszeniu od czasu zawarcia pokoju z Włochami w r. 1866. „Warrens Correspondenz“ dowiaduje się, że rząd włoski ma pewne pretensye do austryacko-węgierskiej monarchii, których wspólne ministerstwo finansów przyjąć nie chce, gdyż uważa je za niesłuszne

---

Dnia 29. grudnia rano według doniesienia „Warrens Correspondenz“ nadeszła do ministerstwa spraw zagranicznych w Berlinie odpowiedź austryackiego gabinetu na ostatnią depeszę hr. Bismarcka. Odpowiedź ta odesłaną zostanie z Berlina do Wersalu. „Warrens Correspondenz“ mniema, że treść tej odpowiedzi nie będzie znaną przed złożeniem jej w ręce północno-niemieckiego kanclerza państwa.

Wiedeń. W Innsbruku robią wielkie przygotowania dla uroczystego przyjęcia Najjaś. Pana, który przybędzie tam dzisiaj i zabawi do 5go b. m. Burmistrz wydał odezwę, w której wzywa miasto, ażeby urządziło iluminacyę na cześć Najjaśn. Pana.

W Peszcie spodziewają się, że niebawem pojawi się odręczne pismo cesarskie zarządzające prowincyalizacyę całego Pogranicza wojskowego. Inicyatywa w tej sprawie wyjść miała od hrab. Andrassy. W przeciągu roku zaprowadzoną ma być w całem Pograniczu wojskowem administracya cywilna. Pod względem ustawodawczym Pogranicze połączone zostanie z Kroacyą i Slawonią. Z tego powodu w sejmie kroackim liczba posłów powiększoną zostanie o pięciu.

— „Neues Frmbl.“ donosi, że projekt do ustawy pensyach dla osób wojskowych został już do druku podany i przedłożony zostanie delegacyom, skoro takowe zgromadzą się na posiedzenia po przerwie świątecznej. Ustawa ta normuje pensye i przyznaje ranionym oficerom pewien dodatek do należącej się im pensyi. Dotychczas doliczano rannym oficerom pewną liczbę lat służby, i pod względem pensyi wliczano ich do szarży o jeden stopień wyżej. Oficerowie nie bardzo ciężko ranni, ale mimo to należący do inwalidów, pobierać będą dodatek wynoszący 300 złr. Jeżeli rana była dotkliwszą a skutki jej boleśniejsze i przykrzejsze, oficerowie dostaną dodatek wyższy. Dodatek najwyższy wynosi rocznie 600 złr. Profesorowie przy naukowych zakładach wojskowych zostali także w tej nowej ustawie uwzględnieni, gdyż jeden rok spędzony w zakładzie liczony będzie przy udzieleniu pensyi za 1 ½ roku służby.

Berlin. Urzędowa pruska „Prov.-Correspondenz“ tak się wyraża z powodu rozpoczęcia ognia na fortyfikacye pod Paryżem:

„Nie idzie tu jeszcze o bombardowanie miasta, a nawet jeszcze nie o bezpośrednie bombardowanie warowni, ale o rzeczywiste do tego przygotowanie. Mont Avron jest wyżyną na wschód Paryża, w pobliżu warowni Rosny. Francuzi dla zabezpieczenia i wzmocnienia tej warowni usypali szańce, z poza których po części wykonali wycieczkę 21. grudnia. W obecnej zaczepce idzie przedewszystkiem o to, aby im wydrzeć to groźne stanowisko. Skoro się to uda, nietylko będzie można łatwiej podsunąć się pod najbliższe warownie, ale nawet można rozpocząć bombardowanie pobliskich części miasta.

„Przygotowania do potężnego spełnienia tego ważnego zadania artyleryi, uzupełnione zostały w sposób najrozleglejszy od początków grudnia, to jest od chwili, gdy z porażką armii loarskiej ustąpiło niebezpieczeństwo zostania z zewnątrz zaniepokojonym, a w tej chwili ustawioną jest pod Paryżem pewna liczba ciężkich dział oblężniczych, jaka może nigdy nie była zgromadzoną na jednym punkcie.

„Dzieło mające być teraz przedsięwziętem, należy do największych i najtrudniejszych w ciągu całej wojny. Warownie są same przez się bardzo silne i jeszcze wzmocnione nowemi okopami, prócz tego wyborne uzbrojone i dobrze bronione. Dlatego zawsze będzie potrzeba ciężkich i twardych walk, zanim przez zdobycie kilku warowni uzyska się dopiero możność dania Paryżowi uczuć całą niszczącą grozę bombardowania.

„Wielkie to zadanie tem pewniej jednak wykonane teraz będzie, im mniej armia oblężnicza obawia się zaczepki z którejkolwiek strony z zewnątrz.

„Podczas kiedy druga armia pod marszałkiem księciem Fryderykiem Karolem i połączony z nią oddział armii w. ks. meklenburskiego trzymają straż na południu i zachodzie (nad Loarą i Sartą) a pierwsza armia pod jenerałem Manteuflem odpiera wszelką zaczepkę od północy, trzecia i czwarta armia pod wodzą naszego (pruskiego) królewicza oraz królewicza saskiego przywiodą nakoniec mniemane „święte miasto“ do poznania, iż nie ma się czem ratować i upaść musi. Wraz ze stolicą zapewne i Francya niebawem podda się nieuniknionemu losowi.“

— Piszą z Berlina do „Gazety Augsburskiej“ pod dniem 21. b. m.:

Król niderlandzki pochwalił więc we wszystkich punktach postępowanie luxemburskiego rządu, i upewnił go, że wraz z nim będzie obstawał przy konwencyi londyńskiej i przy niepodległości w. księztwa. Nie jest to już tak mocne, jak rozgłoszona przez dzienniki belgijskie wersya, że jakoby konwencyi owej i niepodległości „do ostatka bronić postanowił“. I jedno i drugie wszakże z tych podań nie bardzo rymuje z pogłoskami o zdecydowanem już jakoby i ułożonem ustąpieniu Luxemburga Prusom; ale też nie wynika z nich jeszcze, żeby się w końcu król na przyłączenie Luxemburga do Niemiec, choćby nawet i bez indemnizacyi, nie zgodził. Tutejsze dzienniki półurzędowe i za rządem kierujące się są bardzo w tej materyi wstrzemięźliwe, z czego wnosić można, że rząd nie uważa chwili za sposobną do wynurzenia swych rzetelnych co do Luxemburga zamiarów. Nawet ministeryalna „Nordd. Allg. Ztg.“ oznajmiła niedawno, że polityczna udzielność w. księztwa wcale przez pruskie zażalenia dotkniętą być nie ma Według niej wystąpienie kanclerza i zapowiedziana zmiana postawy i zachowania się Prus względem Luxemburga nie pociąga za sobą wcale zniweczenia samoistności tego kraiku; że przeciwnie neutralność onego, byle tylko sumiennie przestrzegana, interesom Niemiec odpowiada. Zaś „Gazeta Krzyżowa“ podnosi to wyraźnie, że w okólniku Kanclerza nie masz ani słówka o zaborze Luxemburga. To jednak uwagi godne, że ani jedno z tych pism nie wypowiedziało tego, czy po załatwieniu zażaleń pruskich ma Luxemburg pozo-

…stać nadal neutralnym, czy nie. I rzeczywiście niepo…na jest dalsze tej neutralności pozostawienie z okól…ka hr. Bismarcka wywnioskować, i „Nordd. Allg. Ztg.“ zadaleko w cytowanem wyżej zdaniu swem posunęła się. Zresztą oddają Prusy swe zażalenia pod uznanie sądu polubownego. Czy ten sąd ma wyrzec i co do utrzymania neutralności Luxemburga, tego nie wiemy; ale powinienby i ten punkt właśnie dla interesu samych już Niemiec zostać raz na zawsze rozstrzygnięty.

Paryż. W Paryżu przedsiewzięto obecnie dokładne obliczenie ludności dla przekonania się, czy wszystkie osoby obowiązane do służby wojskowej uczyniły zadość temu obowiązkowi.

Okropne morderstwo popełnione w Lugdunie na komendancie batalionu gwardyi narodowej panu Arnaud skłoniło prefekta departamentu Rodanu do wydania proklamacyi, w której wzywa ludność, ażeby ze swej strony przyczyniła się energicznie do wyszukania i oddania władzom morderców. Takie poparcie władz w tej sprawie nazywa ta proklamacya honorowym obowiązkiem każdego obywatela. Druga proklamacya tegoż prefekta zawiera zakaz urządzania zgromadzeń publicznych i ulicznych demonstracyi. W trzeciej wreszcie proklamacyi uwiadamia rada municypalna Lugdunu, że Arnaud pochowany został na koszt miasta, które adoptowało jego troje dzieci i wdowę. Pogrzeb Arnauda był bardzo wspaniały. Na czele tłumnego orszaku szedł minister Gambetta.

Florencya. Izba włoska zajmowała się na posiedzeniu z 23go z. m. ustawą o przeniesieniu stolicy królestwa włoskiego z Florencyi do Rzymu. Artykuł drugi tej ustawy stanowi, iż przeniesienie nie może nastąpić później, jak przy końcu czerwca 1871 r. Artykuł trzeci przeznacza ministerstwu dla robót publicznych 17,000.000 lirów na koszta przeniesienia stolicy. Wszystkie artykuły przyjęte zostały po krótkiej dyskusyi. Przyjęto również uchwałę, iż Florencya zasłużyła się około ojczyzny.

— Rada miejska Rzymu postanowiła wystawić pomnik na pamiątkę obecnej zmiany politycznych stosunków Rzymu. Wezwano także i inne miasta włoskie, ażeby przyczyniły się do składki na cel powyższy. Rzym sam ofiarować ma 10.000 lirów.

Papież przyjmował u siebie przed świętami Bożego narodzenia wszystkich swych urzędników, którzy odmówili usług swoich rządowi włoskiemu. Papież powitał ich uprzejmemi słowy i dał im zwykły podarunek świąteczny.

Urzędowe organa włoskie potwierdzają wiadomość, że król Wiktor Emanuel wjedzie do Rzymu dnia 10. b. m.

Król Hiszpanii Amadeo I. wyjechał dnia 26. grudna w towarzystwie księcia Humberta, księcia Carignan, ministra hiszpańskiego i członków hiszpańskiej deputacyi z Florencyi do Spezia, gdzie siądzie na okręt i odjedzie do Kartageny. Przed odjazdem króla z Florencyi, grzmiały salwy działowe, a gwardya narodowa i wojska garnizonu tworzyły szpaler. Mimo słoty towarzyszył królowi hiszpańskiemu wielki tłum ludności. Na dworcu kolei zgromadziły się reprezentacye władz. Włoski prezydent rady ministrów i minister spraw zewnętrznych towarzyszyli wyjeżdżającemu ze swojej ojczyzny księciu włoskiemu do Spezia, a minister marynarki odprowadził go aż do Kartageny.'

Madryt. „Warrens Correspondenz“ otrzymała następujące telegramy, z których pokazuje się, że w stolicy Hiszpanii panuje anarchja:

Madryt 28. grudnia 7 godzina wieczorem. Gdy jenerał Prim powracał dzisiaj z posiedzenia kortezów do swego pomieszkania, napadło na jego powóz kilku ludzi na koniach, którzy strzelili z pistoletów. Jenerał Prim ciężko raniony został w prawą rękę i lewe ramię. Siedzący obok niego adjutant, został tak ciężko raniony, że amputacja ręki jest konieczną. Mordercy uciekli konno.

Madryt 28. grudnia 9½ godzina wieczorem. Po zamachu na życie jenerała Prima zgromadziła się pod przewodnictwem regenta rada ministrów w pałacu ministra wojny. Prowizorycznym prezesem gabinetu mianowany Topete, który obejmuje także tekę ministra wojny prowizorycznie a tekę ministra spraw wewnętrznych stale. Ayala należący do stronnictwa unii liberalnej został ministrem kolonii. W miejsce jenerała Prima, który udać się miał do Kartageny dla przyjęcia króla, uda się teraz Topete w tej samej misyi.

Zamach na Prima przypisują stronnictwu republikańskiemu. Stronnictwo unii liberalnej skorzysta zapewnie z tego zamachu w duchu konserwatywnym. Jakkolwiek marszałek Prim nie został śmiertelnie ranionym, zamach ten jednakże zrobi go może na zawsze niezdolnym do zajęcia się sprawami politycznemi.

Konstantynopol. Do „Independ. belge“ piszą z Konstantynopola, że Porta z wielką niecierpliwością oczekuje zebrania się konferencyi w sprawie czarnomorskiej. Jakkolwiek Turcya przekonuje się, że kwestya ta nie jest tak groźną, jak z początku przypuszczano, mimo to wszakże pragnie rychłego załatwienia jej na konferencyi, gdyż obawia się, by zwłoka nie przyczyniła sią do wywołania niepokojów w europejskich prowincyach Turcyi.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 28. b. m. przejechał powóz 65letnią staruszką Taube Menkes. Biedną staruszkę ciężko w rękę skaleczoną w skutek tego wypadku odniesiono do tutejszego szpitalu izraelickiego. — Znany we Lwowie włóczęga szewc Franciszek Henner napadł dnia 28. b. m. wieczorem na podwórzu pod l. 209 m. ks. Adama Matuszewicza, powalił go na ziemię i odebrał mu płaszcz. Straż cywilna ścigała natychmiast sprawcę i aresztowała go na strychu domu l. 149$^4/_4$.

(Nieszczęsne wypadki.) W Tłustem w powiecie husiatyńskim zamarzł dnia 19. z. m. nad stawem 7letni syn włościanina tej wsi Iwana Czornego. — W Szuparce w powiecie zaleszczyckim włościanin Józef Tryż powracając w nocy dnia 21. z. m. z sąsiedniej wsi do mu zbłądził i zamarzł w polu. — Dnia 19. z. m. znaleziono na polach gminy Zubrzca w powiecie Buczackim ciało tamtejszego włościanina Wasyla Furmana, który przed kilku dniami wracał do domu z Zaleszczyk małych i w polu zamarzł. — Na stanisławowskiej stacji kolei żelaznej, został w nocy dnia 22. z. m. strażnik kolejowy Jan Balanda przy zmienianiu pociągu ciężko skaleczony. — W Osiece w powiecie Bielskim spłoszyły się dnia 6. z. m. konie i wywróciły wóz nad stawem. Siedząca w wozie włościanka Anna Klęczar wpadła do stawu pod lód i utonęła.

(Szkoły ludowe) Według §. 16 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 lipca 1869 wydanego dla przeprowadzenia ustawy o szkołach ludowych usunięte zostają nazwy: szkoła trywialna, i szkoła główna. W sprawozdaniu głównem o stanie szkół ludowych za rok 1869/70 podzieloną zostanie liczba uczniów w odnośnych rubrykach podług płci a obok tego podaną będzie liczba klas.

Sprawozdanie główne nie będzie zawierać szczegółów należących do czynności specyalnych urzędów lecz tylko ogólne spostrzeżenia, a mianowicie:

1. Spostrzeżenia względem frekwentacyi z podaniem przyczyn pomyślnego lub niepomyślnego rezultatu;
2. stosunek liczby nauczycieli do liczby uczniów;
3. traktowanie przedmiotów naukowych a nauki gimnastycznej specyalnie i wykaz używanych w szkole książek do nauki i czytania;
4. spostrzeżenia o czynnościach i zachowaniu się nauczycieli i nauczycielek, tudzież wskazanie ich zatrudnień ubocznych;
5. wykaz liczby odbytych konferencyj nauczycielskich i wykazanie ich rezultatów;
6. spostrzeżenia o zakładach połączonych ze szkołą;
7. sprawozdanie o stanie zabudowania szkolnego z uwzględnieniem tej kwestyi, czy zabudowanie jest wystarczającem dla uczęszczającej liczby uczniów i o ile pokojów powiększyć należałoby lokal;
8. uwagi o istniejących przyrządach do nauki i o ich przechowaniu;
9. o sposobie urządzenia szkoły;
10. o bibliotekach szkolnych i nauczycielskich;
11. spostrzeżenia o fundacyach szkolnych i o ich wykonaniu;
12. wymienienie najznakomitszych opiekunów szkoły i wykaz ich najcelniejszych uczynków;
13. wykazanie postępów, które osiągnięto w szkołach ludowych w roku 1869/70;
14. spostrzeżenia o istniejących szkołach prywatnych;
15. wnioski powiatowej władzy szkolnej, o ile takowe dotyczą ogólnych stosunków szkolnych.

Złożenie tych dat głównego sprawozdania jest zadaniem powiatowych inspektorów szkolnych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu:									
	Jordanów		Maków		Sędziszów		Ropczyce		Tarnów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	75	5	50	4	50	4	77	5	17
„ żyta	4	30	4	-	2	85	2	93	3	16
„ jęczmienia	3	30	2	80	2	40	2	35	3	—
„ owsa	2	—	2	—	1	60	1	60	1	88
„ grochu	5	20	4	60	—	—	—	—	3	50
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	3	10
„ ziemniaków	1	80	1	20	—	85	—	80	1	—
Cetnar siana	2	10	1	30	1	20	1	31	1	65
Sąg drzewa twardego	6	20	5	—	8	10	10	—	12	50
„ „ miękkiego	4	15	4	—	7	10	6	-	8	25
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	16	—	16	—	—
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	20	—	30	—	30	—	27	1	10
„ bez wiktu	—	40	—	40	—	60	—	40	—	30

— Komisya krajowa ku podniesieniu chowu koni zażądała od c. k. ministeryum rolnictwa utrzymywania na stacyi we Lwowie na czas stanowienia 1871 r. jednego stadnika czystej krwi angielskiej, ile możności dierwszej klasy, jeżeli dostateczna ilość klaczy do stanowienia będzie zapisaną.

Dlatego zapisy klaczy wnoszone być mają jak najspieszniej do sekretaryatu galicyjskiego Towarzustwa dla chowu koni i wyścigów we Lwowie ulica nowa Nr. 306.

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Berlin, 1. stycznia. (Urzędowe). Oddział pierwszej dywizyi jenerała Manteuffla dnia 31. grudnia uderzył na silniejsze nieprzyjacielskie wojska, które z okolicy Briace aż do Montineau się wysunęły i po części je rozbił. Straty nieprzyjacielskie: liczni zabici, do 100 jeńców.

Bombardowanie Mezières rozpoczęło się dnia 31. grudnia.

Augsburg, 1. stycznia. „Allg. Ztg.“ zamieszcza następujący telegram z Berna 31. grudnia. Dziesięć tysięcy Francuzów z Hippolite maszeruje ku Point Roid. Treskow przeszedł przez Delle. Pod Hermoncourt miało przyjść do walki

(Oddział ten Francuzów idzie na odsiecz Belfortowi od południowej strony, a Treskow z pod Belfortu widać wyszedł przez Delle naprzeciw idącym w odsiecz; p. r.)

Bordeaux, 1. stycznia. Paryskie wiadomości z dnia 30. grudnia: Wysoczyzna Avron wczoraj z naszej strony opuszczona po uprzątnięciu dział. Trochu sam kierował tą operacyą, odbytą w porządku pomimo silnego ognia nieprzyjacielskiego. Pruskie bateryo ostrzeliwały wczoraj przez cały dzień forty Noisy, Rosny i Nogent. Dziś ich ogień jest słabszy.

I na innych punktach podobne usiłowania spodziewane.

Jenerał Faidherbe znowu rozpoczął operacye zaczepne. Okolica około Arras wolna jest od Prusaków.

Havre. 30. grudnia. Stanowiska pruskie na wyżynach Boselle, Danvalle i Chateau-Robert w lesie Lande zdobyliśmy dzisiaj po sześciogodzinnej walce odniósłszy zupełne korzyści. Straty nasze małe.

(Las la Londe jest między Rouen a Elboeuf na lewym brzegu Sekwany; p. r.)

Rzym, 31. grudnia. Przybył tu król Wiktor Emanuel.

Madryt, 31. grudnia. Marszałek i prezydent rady ministrów, Prim, umarł w skutek otrzymanych ran.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. i 31. grudnia 1870.

Pora	Barometr w milimetrach sprow do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	‴ 323.83	— 6.2	86	Pn. mi.	10
2. god. po poł.	324.94	— 6.0	83	„ b. sł.	10
10. god. wiecz.	326.11	— 7.0	85	„ b. sł.	10
7. godz. zrana	327.33	— 7.4	85	Pn. W. sł.	10
2. god. po poł.	328.03	— 7.1	81	„ „ „	10
10. god wiecz.	330.06	—12.0	84	Pn. „	0

Śnieg = 0.‴ 42.

Od 1. stycznia na wszystkich stacyach meteorologicznych zaprowadzoną zostanie nowa miara i stan barometru obliczać się będzie podług milimetrów, a temperatura podług termometru Celsiusa. Dla wyjaśnienia różnicy dodajemy, że 1 linia według paryzkiej miary równą jest 2 2558 milimetra a jeden millimeter równa się 0·4433 linii według paryskiej miary; cztery zaś stopnie termometru Reaumura równa się 5 stopniom termometru Celsiusa.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. grudnia 1870.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki I., z Rosyi. — Hr. Wodzicki W., z Olejowa. — Gezowski J., z M…szan.

Hotel Langa: P. Bykowski, c.k. porucz., z Jozefsztadu.

Hotel angielski: PP. Hr. Drohojowski K., z Tarnowicy. — Zawadzki Feliks Brodzie, półkownik gwardyi rosyj., z Rosyi. — Jahner F., c. k. sędzia pow., z Wiśniowczyk. — Ostaszewski S., z Rakowiec. — Popiel M., z Sambora. — Tchorznicki K., z Nadyb. — Winnicki J., z Uwina.

Dnia 1. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski J., z Niżyńca. — Brykczyński St., z Dytiatycz. — Wolański W., z Dulib. — Mordwinoff Wł., z Petersburga.

Hotel europejski: PP. Lityński M., z Holihrad. — Mały M., z Wołowy. — Winnicki L., z Liska. — Zaniewicz J., c. k. poruc., z Brodów.

Hotel angielski: PP. Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Poten K., z Olszanki. — Zagórski St., z Lipowca.

Hotel Krakowski; P. Dufan J., kapitan, z Paryża.

Pod Jeleniem: P. Zawadzki J., z Sudkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. grudnia 1870.

PP. Hr. Łączyński I., do Batyatycz. — Hr. Potocki S., do Brodów. — Harsdorf O., na Podole. — Krokowiecki F., do Przemyśla. — Lisowski R., do Leszczawy. — Mierzyński H., do Baryłowa. — Papara B., do Batyatycz. — Szawłowski L., na Podole. — Smulski W., do Gór. — Bykowski, c. k. porucz., do Stanisławowa.

Dnia 1. stycznia 1871.

PP. Seeliger K., c. k. major i właśc. dóbr, do Strzelisk. — Augustynowicz Rr., do Oszczańca. — Karnicki M., do Roguźna. — Łączyński St., do Batyatycz. — Wysocki J., do Uwina. — Winnicki T., do Nadycza.

T E A A T R.

Dziś (przedst. polskie): „**Świętoszka,**" komedya w 5 aktach z francuskiego,

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 31. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	—	239	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	188	50	189	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	109	—	112	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	71	—	72	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	77	—	77	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	—	70	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	10	85	60
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	8[illegible]	—	86	
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	72	25	72	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	84	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	87	9	95
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	$55\frac{3}{4}$	1	57
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	$82\frac{3}{4}$	1	$84\frac{3}{4}$
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(Pozycye od „Akc. gal. kol. żel. K. L." do „kolei lwow.-czerniow. II. Em.": oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. grudnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	65.65	65.75
od kwietnia do października po 5%	65.45	65.55
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	238.50	239.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	238.—	238.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	92.40	92.60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.75	105.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	113.30	113.60
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	70.50	71.25
Galicyi	72.10	72.50
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	76.75	77.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	193.—	193.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	246.75	247.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	885.—	890.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	727.—	728.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	541.—	545.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	214.25	214.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	205[illegible]	2053
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238.25	238.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	187.—	188.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378.—	379.—
Połud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	179.90	180.10
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.10	106.40
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.50	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.75	93.25
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	88.75	89.
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	68.75	99.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.50	161.—
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	25.50	26.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	37.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.—	28.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	21.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.50	60.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.—	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.40	104.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.80	104.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.90	104.—
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91.60
Londyn za 100 ft. szt.	124.30	125.45
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.89	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96	$9.96\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.35	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. grudnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	45
„ „ w srebrze	65	45
Losy z 1860 roku	92	40
Akcye banku wiedeńskiego	729	50
„ „ kredytowego	246	30
Londyn 10 funtów szterlingów	124	25
Srebro	121	75
Napoleondor	9	$96\frac{1}{2}$
Dukat	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2 1—3) **Edykt.**

L. 11591. C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na prośbę Eidli Spitz pod dniem 29. listopada 1870 do l. 11591. podaną rozpisuje się celem zaspokojenia wygranej przez nią sumy wekslowej 200 złr. a. w. zpn. przymusową publiczną licytacyę sumy wekslowej 9000 złr. a. w. Sarze Gans od Izaka i Machli Singerów na podstawie wekslu dto Przemyśl dnia 10. marca 1870 należnej i wstanie dłużnym realności w Przemyślu Izakowi i Machli Singerom należących a to: pod lk. 241. w mieście Dom. III. p. 104. n. 54 on. pod lk. 88. na Zasaniu Dom III. pag. 12. n. 33. on. pod lk. 89. na Zasaniu Dom V. p. 136. n. 12. on. pod lk. 197. na Błoniu Dom. IV. p. 66. n. 12. on. pod lk. 268. na Garbarzach Dom. VI. p. 75. n. 30. on i pod lk. 270. na Podgórzu Dom VI. p. 200. n. 42. on. dla Sary Gans zaprenotowanej na rzecz p. Eidli Spitz, i to w trzech terminach na dniu 30 stycznia 27. lutego i 27. marca 1871 zawsze o godzinie 10. przed południem, na których ta suma pod następującemi warunkami w tym sądzie sprzedaną będzie.

I. Za cenę wywołalną ustanawia się kwota 9000. złr.

II. Każdy chęć kupienia mający winień będzie 5% ceny wywoławczej w ilości 450. złr. a. w. w gotówce albo też w papierach publicznych, których wartość podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej w dniu licytacyi w Przemyślu istniejącej obliczoną będzie albo w książeczkach galicyjskiej lub Przemyskiej kasy oszczędności do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć, poczem wadium to największą cenę ofiarującego w depozycie sądowym zatrzymanem, innym zaś chęć kupienia mającym zwrócone będzie.

III. Przy pierwszych dwóch terminach suma rzeczona tylko powyżej lub za cenę wywoławczą, przy trzecim zaś terminie także po niżej ceny wywołowczej, a to za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

IV. Największą cenę kupna ofiarujący winień będzie w przeciągu dni 14. po prawomocności uchwały akt licytacyi do wiadomości przyjmującej zaofiarowaną cenę kupna w którą złożone przez niego wadium, jeżeli takowe w gotowiźnie dane będzie, wliczone, zaś wadium w papierach publicznych złożone podług kursu w dniu dopełnienia warunków licytacyjnych istniejącego w rachowane będzie, dla wierzycieli i właścicielki sprzedanej sumy depozytu sądowego złożyć, lub się wykazać, że wierzyciele hipoteczni, których należytości niewątpliwie ceną kupna są pokryte, na pozostawienie przy onym takowych zezwolili, albo przez niego pozasądownie zostali zaspokojeni, poczem jemu dekret własności nabytej sumy wydanym i on za właściciela takowej zaintabulowanym, wszystkie długi zaś na tej kupionej sumie pohipotekowane z onejże wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

V. Opłatę za nabycie tej sumy Wysokiemu Skarbowi należną kupujący sam z własnych funduszów zaspokoić będzie obowiązanym.

VI. Jeżeli kupujący któregokolwiek z tych warunków nie dopełni, w takim razie na żądanie którejkolwiek ze stron interesowanych rozpisaną zostanie relicytacya na koszt iniebezpieczeństwo niedotrzymującego.

VII. Wrazie, gdyby suma ta przy żadnym z powyższych terminów sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 27. marca 1871 o 4 godzinie popołudniu.

O tej licytacyi zawiadamia się strony, tudzież p. Izaka i Machli Singer, nareszcie wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którymby uchwała, licytację dozwalająca albo wcale nie, albo przed terminem doręczoną być nie mogła, i tych, którzyby po 2. listopadzie 1870 prawa hypoteki na tej sumie na sprzedaż publiczną wystawionej nabyli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dr. Regera z substytucją p. adwokata krajowego Dr. Skałkowskiego ustanowionego i przez edykta.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(3 3—1) **Obwieszczenie.**

L. 17396. C. k sąd obw. tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Feliks, Aleksander i Józef Bochniewicze, Apolonia Bochniewiczowa, Rozalia Jankowska i Czesław Irzykowski przeciw Annie de Chyszów czyli Chyżów 1mo Łętowskiej 2do Stojowskiej i Stefanowi Pohoreckiemu pod dniem 22. listopada 1870 do l. 17396 o ekstabulacyę sumy 5360 złp. 5 gr. $7\frac{1}{2}$ den. z przyn. z nadciężarem 4000 złp. ze stanu biernego połowy dóbr Błaszkowa „Charzówka, Józefówka i Rychlówka" zwanej, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 10. marca 1871 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony został

Ponieważ zapozwani z miejsca pobytu i życia niewiadomi są, jakoteż i tychże spadkobiercy nie są znani, tedy przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra. p. Kapiszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9. grudnia 1870.

(4 3—1) **Edykt.**

L. 9700. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza ninieszem, że na wezwanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 4. listopada 1870 do l. 61361 celem zaspokojenia należytości uprzyw. austr. Banku narodowego w Wiedniu w kwocie 25805 zł. 36 kr. w. a. z p. n. rozpisaną zostaje przymusowa licytacya dóbr Putiatyńce i Łuczyńce wraz z należącym do nich lasem Rohaczyńskim w powiecie Rohatyńskim położonych, pani Waleryi z Kopystyńskich Jankowskiej własnych, która się w tutejszym c k. sądzie obwodowym dnia 21. marca i dnia 25. kwietnia 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie

Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzielaniu pożyczki przyjęta w sumie 136500 zł. w. a. w obydwóch wyznaczonych terminach dobra te tylko za cenę wywoławczą lub wyżej sprzedane będą.

Dobra te sprzedają się łącznie i ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne.

Każdy chęć kupienia mający ma przed udziałem w licytacyi złożyć 10proc. ceny wywołania, to jest kwotę 13650 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasie oszczędności, lub według ostatniego kursu w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego albo banku narodowego, albo w galic. obligacyach indemnizacyjnych jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, bank narodowy wolnym jest od tego złożenia. Wadyum to, o ile w gotówce złożonem zostało, wliczy się nabywcy w cenę knpna, innym zaś licytującym po ukończonej licytacyi zwróconem zostanie.

Gdyby dobra w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie zostały, ustanawia się na ten wypadek do ułożenia ułatwiających warnnków termin na następny dzień, po drugim terminie licytacyi, t. j. na 26. kwietnia 1871 o godzinie 10tej rano z tą uwagą, że niestawający na tym terminie wierzyciele do większości głosów obecnych zaliczeni będą.

Dla masy, a względnie spadkobierców Sussmana Pfau, tudzież dla tych wierzycieli, którzyby po 4. maja 1870 do tabuli weszli, jako też i dla tych wierzycieli, którymby niniejzza uchwała albo wcale, albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Warteresiewicza w Złoczowie z dodaniem mu na zastępcę p. adwokata Dra. Mijakowskiego w Złoczowie, co niniejszem równocześnie ogłasza się.

Wyciąg tabularny, wyciąg z ksiąg uprzyw. austr. banku narodowego i warunki licytacyjne w pierwopisie zachowują się do przejrzenia chęć kupienia mających w aktach tutejszej registratury. Względem podatków

…nych należytości rządowych odseła się interesowa-
…ych do c. k. urzędu podatkowego w Rohatynie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 7. grudnia 1870.

(5 3—1) **E d y k t.**

L. 62631. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez p. Jana Balko jako prawonabywcy Samuela Baczes sumy wekslowej 5000 zł. a. w.. z procentem po 6proc. od dnia 25. kwietnia 1866, bieżącemi kosztami sądowemi 4 zł. 47 kr., 8 zł. 75 kr. w. a., z należytością procentową od nakazu zapłaty wykazać się mającą, kosztami egzekucyi 7 zł. 46 kr. w. a. już przyznanemi i dalszemi kosztami egzekucyi w kwocie 17 zł. 72 kr. w. a. obecnie przyznanemi dozwoloną już mocą uchwały z dnia 14. września r. b. liczb. 44423 przymusowa sprzedaż sumy 14000 zł. w. a. z przyn. jak Dom. 60. pag. 169. n. 36. on. w stanie biernym realności pod l. k. 695 i 696$^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, zaintabulowanej, dłużnika p. Włodzimierza hrab Baworowskiego własnej, ponownie dozwala się w publicznej licytacyi, która się rozpisuje w jednym terminie, t. j. 3go lutego 1871 o godzinie 10tej przed południem ze skutkami drugiego terminu w edykcie z dn. 14. września 1870 l. 44423 wyrażonemi i pod warunkami w tym samym edykcie wyszczególnionemi.

O czem się zawiadamia strony sporne, tudzież wierzyciele zahipotekowanych, jako to: p. Jędrzeja Wojcikowskiego, Annę Linic, Klarę Grünbaum, Izaaka A. Ettinger, Leisora Linic, Beera Szafranek, Mojżesza Weinreb, Mariem Rappaport, Feiwla Polturak, Hemie Margoles, Dawida Parnes, Jakóba Finkler, Leisora Chirer, Scheindel Grünbaum, wysoki skarb do rąk prokuratoryi skarbu, Izraela Abrahama Horn, J. Handtuch i Roberta Doms; wierzycieli zaś którzyby dopiero po dn. 8. sierpnia 1870, jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała rozpisująca licytacyę, jak i przyszłe uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu doręczonemi być nie mogły, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dzidowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Zminkowskiego ustanowionego, oraz ogłasza się niniejsza licytacya przez edykta.

Lwów, dnia 21. grudnia 1870.

(6 3—1) **E d y k t.**

L. 22546. C. k. sąd krajowy w Krakowie czyni wiadomo, iż stosownie do ostatniej woli rozporządzenia ś. p. Kaźmierza Prus Petryczyna dobra nieruchome Kempanów, Lubomierz i część Kobylec, Zarembówka zwane, należące do masy ś. p. Kaźmierza Prus Petryczyna wedle dom. 379. pag. 75. n. 11. i 15. haer.! dom. 379. pag. 38. n. 10. 17. haer., dom. 434. pag. 165. n 5. 6. haer. sprzedane będą przez publiczną licytacyę każde z osobna w dniu 10. lutego 1871 o godzinie 10. zrana w gmachu sądu krajowego w Krakowie przy ulicy grodzkiej, w którym terminie dobra niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa, a mianowicie dóbr Kempanów kwota 21272 zł. 43 kr. — Lubomierz kwota 24862 zł. 28 kr. części Kobylec Zarębówka czyli Jakubówka zwanych, kwota 5235 zł 31 kr.

Każdy chęć kupienia mający ma złożyć przy komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. powyższej ceny szacunkowej albo gotówką albo książeczką kasy oszczędności galicyjskiej lub papierami państwowemi kurs mającemi na giełdzie wiedeńskiej według kursu dziennego.

Akt oszacowania i wyciągi tabularne dóbr powyż wymienionych i reszta warunków licytacyjnych w registraturze sądu krajowego przejrzeć można.

Kraków, dnia 6. i 7. grudnia 1870,

(7 3—1) **E d y k t.**

L. 21971. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż na żądanie p. Karola Jaworskiego, p. Heleny Piekarskiej i p. Izraela Gleitzmanna przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia p. Karolowi Jaworskiemu przyznanej należytości 750 zł. w. a. z procentem po 6proc. od dnia 12. listopada 1868 i kosztami 37 zł. 48 kr. w. a. przyznanemi, tudzież w celu zaspokojenia p. Helenie Piekarskiej przyznanej sumy 206 zł. 9$^{1}/_{2}$ kr. w. a. z procentem po 6proc. od 7go września 1870 i 673 zł. 75 kr. w. a. z procentem 6proc od dnia 1go lipca 1868 wraz z kosztami niniejszej egzekucyi w kwocie 17 zł. 94 kr. w. a. przyznającemi się, wreszcie celem zaspokojenia p. J. Geitzmann przyznanej sumy 500 zł. w. a. z przynal. i obecnie przyznającemi się kosztami 11 zł. 61 kr. w. a. relicytacya czyli ponowna publiczna sprzedaż realności pod l. 38 Dz. VII. (246/7 Gm. IX.) w Krakowie położonej, dawniej dłużników Walentego i Ludwiki Sassorskich obecnie Hipolita Broczkowskiego własnej, a to w jednym terminie mianowicie: dnia 27. stycznia 1871 o godzinie 10. przed południem w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 4021 złr. 78 ct. w. a., za którą to cenę a nawet poniżej takowej rzeczona realność przy wyznaczonym terminie sprzedaną będzie;

2. Chęć kupna mający złoży jako wadium przy licytacyi kwotę 403 złr. w. a. do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych albo też w listach zastawnych kredytowego Towarzystwa Galicyjskiego wraz z kuponami a to podług ostatniego kursu, jaki w gazecie „Czas“ pod rubryką „płacą“ notowanym będzie. Złożone wadium kupiciela zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po terminie sprzedaży zwróconem będzie

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomieni zostają: dawniejsi właściciele realności Walenty i Ludwika Sassorscy, obecny właściciel p. Hipolit Broczkowski, egzekucyę prowadzący p. Karol Jaworski, wierzyciele hipoteczni, magistrat miasta Krakowa. Helena Piekarska, Hipolit Broczkowski, J. Gleitzmann do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi i wszyscy, którzyby po dniu 7. listopada do hipoteki weszli lub którymby rezolucya obecna z jakiegokolwiek bądź powodu przed terminem licytacyi doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora p. adw. kraj. Dr. Altha, któremu za zastępcę p. adw. kraj. Dr. Rosenblatt dodanym zostaje.

Kraków, dnia 7. grudnia 1870.

(8 3—1) **Obwieszczenie.**

L. 4146. Ze strony c. k. Sądu pow. w Bolechowie czyni się wiadomo, że w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego w Samborze dnia 5 sierpnia 1870 l. 7431 a odnośnie dnia 17 grudnia 1862 do l. 7276 publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. $^{178}/_{40}$ w Bolechowie położonej a do nieobjętej massy Jakóba Blumenthala należącej, a to celem ściągnienia przez Dawida Abelesa wywalczonej a cessją z dnia 26 lipca 1864 Wiktorowi Blumenthalowi odstąpionej sumy 438 zł. 48 ct. w. a. z odsetkami 6% od 6 lipca 1856 liczyć się mającemi, kosztów sądowych 6 zł. 55 ct. i 12 zł. 86 ct., tudzież kosztów egzekucji 13 zł. 80 ct. i 5 zł. 6 ct. w. a. w tutejszym Sądzie w trzech terminach tj. 30 stycznia, 27 lutego i 20 marca 1871 każdą razą o 9 godzinie przedpołudniem się odbędzie; — a to pod warunkami, w tej mierze tusądową uchwałą z dnia 7 kwietnia 1863 do l. 117 ogłoszonemi; — które tak samo, jak i akt oszacowania sprzedać się mającej realności każdą razą w Sądzie tutejszym przeglądnięte być mogą. — Cena wywołania ustanawia się na 3690 zł. w. a. a zakład do rąk komisji złożyć się mający 10% czyli 369 zł. w. a.

Z c. k. Sądu powiatowego

Bolechów dnia 27 września 1870.

(9 3—1) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1894. Celem prowiz. obsadzenia dwóch posad dozorców przy straży więziennej w zakładzie karnym w Wiśniczu z roczną płacą 260 Złr. W. A, wolném pomieszkaniem w kasarni albo w razie braku miejsca z dodatkiem rocznych 20 Złr. na mieszkanie za domem karnym, z deputatem chlebowym 1$^{1}/_{2}$ funta dziennie i z mundurem, rozpisuje się konkurs do 20go Stycznia 1871 roku.

Ubiegający się o te posady, zastrzeżone tylko dla osób które w wojsku służyły i w myśl ces. patentu z dnia 19go Grudnia 1853. na liście ukwalifikowanych do służby cywilnej umieszczone zostały; mają podania swoje, jeżeli jeszcze zostają w służbie czynnej wojskowej, w drodze przełożonej komendy; już w służbie cywilnej będący, przez przełożoną władzę, zaś inni kandydaci przez c. k. Starostwa powiatowe mie,sca pobytu swojego wnieść do Dyrekcyi Zakładu karnego w Wiśniczu.

Przedewszystkiem będą uwzględnieni kandydaci, którzy są stanu wolnego, jeszcze 35ty rok życia swego nie przekroczyli, krzepkość fizyczną posiadają, językami krajowemi tak w mowie jak w piśmie władają i w jakimkolwiek rzemiośle wykształceni są.

Stabilizacya nominowanych nastąpi wtenczas jeżeli w przeciągu jednego roku powołaniu swemu w zupełności odpowiedzą.

Ces. król. Dzrekcya Zakładu karnego

Wiśnicz dnia 28go Grudnia 1870.

(3122 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9274-R. S. K. Dodatkowo do ogłoszonego na dniu 3go b. m. l. 9274 konkursu na posady dyrektorów i nauczycieli dla seminaryów nauczycielskich Rada szkolna krajowa podaje do wiadomości, że w wschodniej części kraju, a mianowicie w seminaryum nauczycielskiem Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem językiem wykładowym dla przedmiotów obowiązkowej nauki będzie język polski i ruski. Których przedmiotów w języku polskim a których w ruskim uczyć należy, orzecze Rada szkolna krajowa przy zatwierdzeniu szczegółowych planów naukowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 26. grudnia 1870.

(3123 3—3) **E d y k t.**

L. 55414. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym Edyktem wiadomo czyni z miejsca pobytu i z życianiewiadomym Rozalii z Żurakowskich Kopcieńskiej, albo Kosińskiej Antoninie z Czarneckich Zurakowskiej, Wicentemu Postępskiemu, Wawrzyńcowi Pressenowi, Agnieszce Buczkowskiej, Jakubowi Jaruszewiczowi czyli Jaroszewiczowi, Ludwikowi Henigsbergowi, Ickowi i Rische czyli Rysche albo Róży Joles czyli Jolles albo Joelowiczom, byłemu kupcowi lwowskiemu Mojżeszowi Bałabanowi i spółce, tudzież prawonabywcy jego Stefanowi Szlachtowskiemu, małżonkom Mikołajowi i Agnieszce Hulewiczom i Janowi Chrzcicielowi Kraczewskiemu, nareszcie Massie spadkowoj Antoniego Rieder czyli Ryder, massie spadkowej Kazimierza Kraczewskiego i spadkobierco tego z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, że przeciw nim pan Lubin Niezabitowski w imieniu własnem i jako oświadczony spadkobierca śp. Franciszka Niezabitowskiego pod dniem 27. października 1870. do L. 55,414 pozew o ekstabulacyę z dóbr Zameczka i Woli Wysockiej sumy 170,000. złp. i zastawnego posiadania tych dóbr, pierwotnie dla Jędrzeja i Kazimierza braci Żurakowskich intabulowanych wraz z ciężarami i nadciężarami wniósł, i o pomoc sądową prosił, w skutek cego ten pozew do ustnej rozprawy na dzień 17. stycznia 1871 o godzinie 10. rano zadekretowany został. — Ponieważ mejsce pobytu powyż wspomnionych pozwanych niewiadome jest, a zatem c. k sąd krajowy do zastępywania i na ich koszta i szkodę tutejszego adwokata p. Dr. Tarnawieckiego z zastępstwem adwokata p. Dr. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie. Niniejszym więc Edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawnie ustanowionemu zastęgcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 5. listopada 1870.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.